

eul_wid: bls-ac

Ἀκουσίλαος ὁ Ἀργεῖος · Acusilaus of Argos

Fragments on Rivers

Ἀποσπάσματα περὶ Ποταμῶν

Period: Ἀρχαϊκή *Archaic*
Dialect: Ἰωνική *Ionic (frg)*
Domain: Ἱστορία *History*
Format: Συναγωγή *Collection*

- 1a, 2, F 1 MACROB. s. V 18, 9: DIDYMUS enim, grammaticorum omnium facile eruditissimus, posita causa quam superius Ephorus (II) dixit alteram quoque adiecit his verbis: (10) ἄμεινον δὲ ἐκεῖνο λέγειν, ὅτι διὰ τὸ πάντων τῶν ποταμῶν πρεσβύτατον εἶναι Ἀχελῷον τιμὴν ἀπονέμοντας αὐτῷ τοὺς ἀνθρώπους πάντα ἀπλῶς τὰ νάματα τῷ ἐκείνου ὀνόματι προσαγορεύειν. ὁ γοῦν Ἀκουσίλαος διὰ τῆς πρώτης ἱστορίας δεδήλωκεν, ὅτι Ἀχελῷος πάντων τῶν ποταμῶν πρεσβύτατος. ἔφη γάρ· « Ὁκεανὸς δὲ γαμεῖ Τηθὺν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν · τῶν δὲ γίνονται τρισχίλιοι ποταμοί · Ἀχελῷος δὲ αὐτῶν πρεσβύτατος καὶ τετίμηται μάλιστα α. »
- 1a, 2, F 2 HARPOKR. s. Ὀμηρίδαι· ... γένος ἐν Χίῳ, ὅπερ Ἀκουσίλαος ἐν γ. ? <s. zu 362 F 5> Ἑλλάνικος ἐν τῇ Ἀτλαντιάδι (4 F 20) ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ φησιν ὠνομάσθαι.
- 1a, 2, F 3 SCHOL. T HOM. IL. Ψ 296 τὴν (sc. Αἴθην) Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσαν, ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε Ζεὺς ἄφενος· ναῖεν δ' ὃ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι] Ἀκουσίλαος ἐν τρίτῳ Γενεαλογιῶν κύριον ἤκουσε τὸ Ἐχέπωλος οὕτως· « Κλεωνύμου δ' Ἀγχίσης· τοῦ δὲ Ἐχέπωλο ς. » καὶ Φερεκύδης ἐν τῷ γ (3 F 20)· Κλεώνυμος δὲ ὁ Πέλοπος ὠικεῖ Κλεωνῆσι καταστήσαντος Ἀτρέως· τοῦ δὲ γίνεται Ἀγχίσης· τοῦ δὲ Ἐχέπωλος·
- 1a, 2, F 4 SCHOL. APOLL RHOD. IV 992 Κεραυνίη εἰν ἀλὶ νῆσος, ἥι ὑπο δὴ κεῖσθαι δρέπανον φάτις ... ὦι ἄπο πατρὸς μήδεα νηλειῶς ἔταμε Κρόνος ... Δρεπάνη τόθεν ἐκλήσται οὐνομα, Φαιήκων ἱερὴ τροφός. ὥς δὲ καὶ αὐτοὶ αἵματος Οὐρανίουο γένος Φαίηκες ἔασιν] Ἀκουσίλαος ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν ὅτι ἐκ τῆς ἐκτομῆς τοῦ Οὐρανοῦ ῥανίδας ἐνεχθῆναι συνέπεσεν, τουτέστι τὰς σταγόνας, κατὰ τῆς γῆς, ἐξ ὧν γεννηθῆναι τοὺς Φαίακας· οἱ δὲ (Hesiod. Th. 185) τοὺς Γίγαντας. καὶ Ἀλκαῖος (F 116) δὲ λέγει τοὺς Φαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ Οὐρανοῦ. Ὅμηρος (Od. ε 35 vgl. η 56ff. 201ff.) δὲ οἰκίους τοὺς Φαίακας τοῖς θεοῖς φησι διὰ τὴν ἀπὸ Ποσειδῶνος γένεσιν.
- 1a, 2, F 5 PHILODEM. π. εὐσεβ. 137, 5 p. 61 Gomperz: ἐμ μὲν τισὶν ἐκ Νυκτὸς καὶ Ταρτάρου λέγεται τὰ πάντα· ἐν δὲ τι[σιν ἐξ] Ἀίδου καὶ Αἰ[θέρ]ος. ὁ δὲ τὴν Τιτανομαχίαν γράψας (p. 312 Ki) ἐξ Αἰθέρος φησὶν. Ἀκουσί[λ]αος [δ' ἐκ] Χάους πρώτου τᾶλλα. ἐν δὲ τοῖς ἀναφερομένοις εἰς Μουσαῖον γέγραπται Τάρταρον πρῶτον [τὴν Ν]ύκτα καὶ—

1a, 2, F 6a

PLATON Symp. 178 AB: τὸ γὰρ ἐν τοῖς πρεσβύτατον εἶναι τὸν θεὸν τίμιον ... τεκμήριον δὲ τούτου· γονῆς γὰρ Ἑρωτος οὐτ' εἰσὶν οὔτε λέγονται ὑπ' οὐδενὸς οὔτε ιδιώτου οὔτε ποιητοῦ, ἀλλ' Ἡσίοδος (Th. 116 ff.) πρῶτον μὲν Χάος φησὶ γενέσθαι, αὐτὰρ ἔπειτα [Γαῖ] εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ, ἢ δ' Ἑρος φησὶ] μετὰ τὸ Χάος δύο τούτω γενέσθαι Γῆν τε καὶ Ἑρωτα. Παρμενίδης (18 B 13 Diels) δὲ τὴν γένεσιν λέγει· πρῶτιστον μὲν Ἑρωτα θεῶν μητίσατο πάντων· Ἡσιόδωι δὲ καὶ Ἀκουσίλεως ὁμολογεῖ. οὕτω πολλαχόθεν ὁμολογεῖται ὁ Ἑρως ἐν τοῖς πρεσβύτατος εἶναι.

- 1a, 2, F 6b DAMASK. π. ἀρχ. 124 (I 320 R): Ἡσίοδος δέ μοι δοκεῖ πρῶτον γενέσθαι τὸ Χάος ἱστορῶν ... τὴν δὲ Γῆν πρῶτην ἐκεῖθεν παράγειν ... Ἀκουσίλαος δὲ Χάος μοι ὑποτίθεσθαι δοκεῖ τὴν πρῶτην ἀρχὴν ὡς πάντη ἀγνωστον. τὰς δὲ δύο μετὰ τὴν μίαν· Ἑρεβος μὲν τὴν ἄρρενα, τὴν δὲ θήλειαν Νύκτα ... ἐκ δὲ τούτων φησὶ μιχθέντων Αἰθέρα γενέσθαι καὶ Ἑρωτα καὶ Μῆτιν ... παράγει δὲ ἐπὶ τούτοις ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ ἄλλων θεῶν πολὺν ἀριθμὸν κατὰ τὴν Εὐδήμου ἱστορίαν (F 117 Sp.).
- 1a, 2, F 6c SCHOL. THEOKRIT. XIII 1/2 c p. 258, 8 W: ἀμφιβάλλουσι, τίνος υἱὸν τὸν Ἑρωτα <χρῆ νομίζειν>. Ἡσίοδος μὲν γὰρ Χάους καὶ Γῆς Σιμωνίδης (F 43) Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης· Ἀκουσίλας Νυκτὸς καὶ Αἰθέρος· Ἀλκαῖος (F 13) Ἴριδος καὶ Ζεφύρου· Σαπφῶ (F 132) Ἀφροδίτης (?) καὶ Οὐρανοῦ· καὶ ἄλλοι ἄλλων.
- 1a, 2, F 7 ET. M. 523, 49 (= SCHOL. HESIOD. Th. 134 p. 482 Gaisf.): 'Κοῖόν τε Κρεῖόν θ' Ὑπερίωνά τ' Ἰαπετόν τέ' ... οὗτοι δὲ Τιτᾶνες καλοῦνται καὶ Τιτανίδες, ὡς Ἀκουσίλαος.
- 1a, 2, F 8 PHILODEM. π. εὐσεβ. 60, 15 (Philippson Herm. LV 255): τ[ὸν δ' Οὐρα]νὸν Ἀ[κο]υσί[λαος] δείσαντα τοὺς [Ἐκατ]όγχειρας, μὴ [περιγέ]νω[νται], ταρτα[ρῶσαι], διότι τοι[αῦτ' εἶ]δε τούτους [ἀδίκησαντας].
- 1a, 2, F 9 PHILODEM. π. εὐσεβ. 92, 12 p. 43 G.: Ὅμηρος (Il. B 26) μὲν γὰρ οὐ μόνο[ν τοὺς] ὄνε[ί]ρους ἀγγέλους τῶν θεῶν, ἀλλὰ καὶ τόν [θ'] Ἑρμῆ Δ[ιὸς ἄγ]γελόν φησιν εἶναι καὶ τὴν Ἴριν (Il. B 786 ὁ.)· ἔνιοι (Hom. Il. Σ 166—68 u. a.) δὲ ταύτην καὶ τῆς Ἥρας· Ἀκουσίλας δὲ καὶ θεῶν πάντων· Φερεκύδης δ' ὁ Ἀθηναῖος (3 F 130) καὶ τὸν Ἑρμῆ.
- 1a, 2, F 10 —92. 24 p. 43 G: καὶ τὰς Ἀρπυίας τὰ μῆ[λα φ]υλάττειν Ἀκο[υσίλ]αος· Ἐπιμενίδης (68 B 9 Diels) δὲ καὶ τοῦτο, καὶ τὰς αὐτὰς εἶναι ταῖς Ἑσπερίσιν. ὁ δὲ τὴν Τι[τα]νομαχίαν <τὰ> μὲν μῆλα φυλάττειν——
- 1a, 2, F 11 —43 p. 15, 1 G: γέρων, ἀλλ' [ἔ]τυχε τῆς ἀθανα[σίας Πρω]τεύς· καὶ τ[ινες ἔ]λεγον Φόρκ[υος εἶ]ναι τοῦτον [πατέρα]· τινὲς Εἰδο[θέας] Φόρκυν καὶ [τοῦ] Φόρκου Γραίας. [οὕτως] καὶ Ἀκουσί[λαος].
- 1a, 2, F 12 —61 b p. 46 G: [ἐπιθέσθαι Τυφῶνα εἰρή]κα[σι τῇ βασιλείαι] Διός, [ὡς Αἰσχύλος] ἐν Προ[μηθεῖ] (351 ff.) καὶ Ἀκουσίλα[ος καὶ Ἐπι]μενίδ[ης] (68 B 8 Diels) καὶ ἄλλοι πολλοί. [παρ' Ἐπι]μενίδ[η] [δ' ἀναβὰς] Τυφῶν [καθεύδον]τος Διὸς [ἐπὶ τὸ βα]σίλειον, [ἐπικρα]τήσ[ας δὲ τῶν πυλῶν] κα[θη]κέσθαι μὲν ἔσω· παρα[βοηθήσας δὲ] ὁ Ζεὺς [καὶ τὸ βασιλ]εῖον ἰδῶ[ν ληφθὲν κτεῖ]ναι λέγ[εται κεραυνῶι].
- 1a, 2, F 13 —42, 12 p. 14 G: Ἡσίοδος (Th. 306 ff.) [δὲ καὶ] Ἀκουσίλαος [Ἐχίδν]ης καὶ Τυφῶ[νος κύ]να Κέρβε[ρον ἀθά]νατον καὶ [ἄλλα τε]ρατώδη ἔ[κγον]α τόν [τε] ἀε[τὸν] τὸν καθ' Ἡσίο[δον] (Th. 523 ff.) τὸ τοῦ Προμ[ηθεῶς] ἥπαρ ἐσθίοντα]—— (es folgt Pherekydes 3 F 7b)
- 1a, 2, F 14 SCHOL. NIKAND. Ther. 11 ἀλλ' ἤτοι κακοεργὰ φαλάγγια, σὺν καὶ ἀνιγροὺς ἐρπηστὰς ἔχιάς τε καὶ ἄχθεα μυρία γαίης Τιτήνων ἐνέπουσιν ἀφ' αἵματος, εἰ ἐτεόν περ Ἀσκραῖος μυχάτοιο Μελισσήεντος ἐπ' ὄχθαις Ἡσίοδος κατέλεξε] περὶ γοῦν τῆς τῶν δακνόντων θηρίων γενέσεως ὅτι ἐστὶν ἐκ τῶν Τιτάνων τοῦ αἵματος παρὰ μὲν τῶι Ἡσιόδωι οὐκ ἔστιν εὔρεῖν. Ἀκουσίλαος δὲ

φῆσιν ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Τυφῶνος πάντα τὰ δάκνοντα γενέσθαι. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῇ τῆς Ἀλεξανδρείας Κτίσει ἀπὸ τῶν σταγόνων τοῦ τῆς Γοργόνης αἵματος.

- 1a,2,F 15 SCHOL. HESIOD. Th. 379 p. 508, 19 Gaisf. Ἀστράϊω δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους, ἀργέστην Ζέφυρον Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον καὶ Νότον] τὸν ὀξὺν καὶ ταχὺν καὶ καθαρὸν Ἀργέστην Ζέφυρον εἶπε· Ζέφυρον δὲ λέγει τὸν Εὐρον. ... Ἀκουσίλαος δὲ τρεῖς ἀνέμους εἶναί φησι κατὰ Ἡσίοδον· Βορρᾶν Ζέφυρον καὶ Νότον· τοῦ γὰρ Ζεφύρου ἐπίθετον τὸ ἀργέστην φησίν. Ὅμηρος (Il. A 306) εἶπεν Ἀργέστην τὸν λευκόνοτον. ... ζητητέον δὲ ὅτι χωρὶς συνδέσμου Ἀργέστην Ζέφυρον εἶπεν.
- 1a,2,F 16 PHILODEM. π. εὐσεβ. 46a 1 p. 18 G.: [οὐδὲ] περὶ [τῶν θανάτων] καὶ τῶν [μιαρῶν γε]νέσε[ων θεῶν δι]αθεῖναι [πάντα καθ'] ἔκασ[τον καὶ πε]ρὶ μέρους [μηκύνει]ν ἔτι δεῖ [τὸ νῦν· καὶ π]ερὶ δὲ [Κυκλώπων Ἀ]κουσεῖ[λαος βραχ]έως καὶ [ώσαύτως Ὀ]μηρος (Od. η 59f.) [περὶ τῶν Γιγάν]των [μεμνημόνευ]κεν ἐν [Ἀλκίνου (?)].
- 1a,2,F 17 SCHOL. PIND. P. III 25c χόλος δ' οὐκ ἀλίθιος γίνεται παίδων Διός. ἃ δ' ἀποφλαυρίζαισά νιν ἀμπλακίαισι φρενῶν, ἄλλον αἴνησεν γάμον κρύβδαν πατρός, πρόσθεν ἀκειρεκόμαι μειχθεῖσα Φοίβῳ καὶ φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρὸν] εἰ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐβεβίαστο συγγενέσθαι τῷ Ἴσχυι, συνέγνω ἂν αὐτῇ ὁ Ἀπόλλων. διατί δὲ προὔτιμησε τὸν Ἴσχυιν τοῦ Ἀπόλλωνος; Ἀκουσίλαός φησιν, ὡς κατὰ δέος ὑπεροφίας θνητῷ βουλευθεῖσα συνεῖναι.
- 1a,2,F 18 PHILODEM. π. εὐσεβ. 45b 5 p. 17 G: τὸν Ἀσκληπιὸν δ' ὑπὸ Διὸς κα[τακτα]θῆναι γέγρ[αφεν Ἡ]σίοδος (F 125) κα[ὶ *]δρος καὶ Φε[ρεκύδης] ὁ Ἀθηναῖος (3 F 35c) [καὶ Πανύ]ασσις (F 19) καὶ Ἀ[νδρων] (10 F 17) καὶ Ἀκουσίλαος. καὶ Εὐριπίδ[ης οὕτω] λέγει (Alk. 3)· Ζ[εὺς γὰρ κατ]ακτὰς πα[ῖδα τὸν] ἐμόν'.
- 1a,2,F 19 —π. εὐσεβ. 63, 1 p. 34 G: Ἄνδρων δ' ἐν [τοῖς] Συγγενικοῖς (10 F 3) Ἀ[δμή]τῳ λέγει τὸν Ἀπόλλων θητεῦσαι Δ[ιὸς] ἐπιτάξαντος· Ἡσίοδος (F 126) δὲ καὶ Ἀκο[υσ]ίλαος μέλλειν [μὲν] εἰς τὸν Τάρταρον ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐ[μβλη]θῆναι, τῆς δ[ὲ] Λητοῦς] ἱκετευσά[σης ἀν]δρὶ θη[τεῦσαι].
- 1a,2,F 20 STRABON X 3, 21: Ἀκουσίλαος δ' ὁ Ἀργεῖος ἐκ Καβειροῦς καὶ Ἡφαίστου Κάμιλλον λέγει· τοῦ δὲ τρεῖς Καβείρους, οἷς <συγγενέσθαι τρεῖς> νύμφας Καβειρίδας. Φερεκύδης (3 F 48) δ' ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Ῥητίας Κύρβαντας ἐννέα, οἰκῆσαι δ' αὐτοὺς ἐν Σαμοθράικῃ· ἐκ δὲ Καβειροῦς τῆς Πρωτέως καὶ Ἡφαίστου Καβείρους τρεῖς καὶ νύμφας τρεῖς Καβειρίδας· ἐκατέρους δ' ἱερὰ γίνεσθαι.
- 1a,2,F 21 [APOLLODOR.] Bibl. III 156: ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, Πηροῦς καὶ Ποσειδῶνος ὡς δὲ τινες, Διὸς καὶ Εὐρυνόμης.
- 1a,2,F 22 PAP. OX. XIII 1611 fr. 1 vv. 38—96: ὅτι τὸ παρὰ Θεοφράστῳ λεγόμενον ἐν τῷ δευτέρῳ Περὶ βασιλείας περὶ τοῦ Καινέως δόρατος τοῦτο· καὶ οὗτός ἐστιν ὡς ἀληθῶς ὁ τῷ σκήπτρῳ βασιλεύων, ο <ὕ> τῷ δόρατι, καθάπερ ὁ Καινεύς· ἄξιον γὰρ κρατεῖν ὁ Καινεύς τῷ δόρατι ἀλλ' οὐχὶ τῷ σκήπτρῳ καθάπ[ερ οἱ π]ο[λλο]ὶ βασιλεῖς [ἡγεῖτο], οὐ [μὴν] ἐδύνατο· π[ρὸς (?)] τῆς [ὑπ' Ἀ]κουσιλάου [τοῦ] Ἀργεῖου καταλ[εγομένης] ἱστορίας ἀπολυσα[ν] δεῖ· λέγει γὰρ περὶ Καινέα οὕτως· «Καινῇ δὲ τῇ Ἐλάτου μίσγεται Ποσ <ι> δ <έ> ων (cf. v. 10). ἔπειτα—οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἱερὸν παῖδας τεκέειν οὐ τ' ἐξ ἐκείνου οὐ τ' ἐξ ἄλλου οὐδενός—ποιεῖ αὐτὸν Ποσε [ι]δέων ἄνδρα ἄτρωτο ν, ἰσχὺν ἔχοντα [μ ε]γί[σ]τ[η]ν τῶν ἀνθρώπων τῶν τότε, καὶ ὅτε τις αὐτὸν κεντοῖ σιδήρῳ ἢ χαλκῷ, ἡλίσκετο μάλιστα χρημάτων. καὶ γίγνεται βασιλεὺς οὗτος Λαπιθέων καὶ τοῖς Κενταύροις πολεμέσκ ε. ἔπειτα στήσας ἀκόν[τιον ἐν ἀγορᾷ θεὸν ἐκέλευεν ἀριθμεῖν. θεοῖσι δ' οὐκ ἦεν ἀρεστόν, καὶ ἰ] Ζεὺς ἰδὼν αὐτὸν ταῦτα ποιοῦντα ἀπειλεῖ καὶ ἐφορμαῖ τοὺς Κενταύρους, κάκεῖνοι αὐτὸν κατακόπτουσιν ὄρθιον κατὰ γῆς καὶ ἄνωθεν πέτρην ἐπιτιθεῖσιν σῆμα, καὶ ἀποθνήσκε ι.» τοῦτ' ἔστιν γὰρ ἴσως τὸ τῷ δόρατι ἄρχειν

τὸν Καινέα. δύναται δὲ διὰ τούτου καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀλκμέωνι τῷ διὰ Κορίνθου λεγόμενον ὑπὸ θεοῦ· 'κάγῳ μὲν ἄτεκνος ἐγενόμην κείνης ἅπο, Ἀλκμέωνι δ' ἔτεκε δίδυμα τέκνα παρθένος', ἐάν τις ζητῇ πῶς ἢ τοῦ θεοῦ μεῖζις ἄγονός ἐστιν διὰ τοῦ προκειμένου ἀπολυθῆναι].

- 1a,2,F 23a CLEM. ALEX. Strom. I 21, 102, 5 p. 66, 5 Stäh (Euseb P E X 12 p. 497 D): ἦν δὲ κατὰ τὴν Ἑλλάδα κατὰ μὲν Φορωνέα τὸν μετὰ Ἰναχὸν ὁ ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμὸς καὶ ἡ ἐν Σικυῶνι βασιλεία ... καὶ ἡ Κρητὸς ἐν Κρήτῃ. (6) Ἀκουσίλαος γὰρ Φορωνέα πρῶτον ἄνθρωπον γενέσθαι λέγει. ὅθεν καὶ ὁ τῆς Φορωνίδος ποιητῆς (F 1 Ki) εἶναι αὐτὸν ἔφη 'πατέρα θνητῶν ἀνθρώπων'. ἐντεῦθεν ὁ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ (22 A) κατακολουθήσας Ἀκουσίλαῳ γράφει· 'καί ποτε προαγαγεῖν βουλευθεὶς αὐτοὺς περὶ τῶν ἀρχαίων εἰς λόγους τῶν τῇδε [τῇ πόλει] τὰ ἀρχαιότατα λέγειν ἐπιχειρεῖ, περὶ Φορωνέως τε τοῦ πρώτου λεχθέντος καὶ Νιόβης, καὶ τὰ μετὰ τὸν κατακλυσμόν.
- 1a,2,F 23b African. b, Euseb PE X 10 p. 488 D: ἀπὸ Ὠγύγου τοῦ παρ' ἐκείνοις αὐτόχθονος πιστευθέντος, ἐφ' οὗ γέγονεν ὁ μέγας καὶ πρῶτος ἐν τῇ Ἀττικῇ κατακλυσμός, Φορωνέως Ἀργείων βασιλεύοντος, ὡς Ἀκουσίλαος ἱστορεῖ ...
- 1a,2,F 23c SYNKELL. p. 119, 14 Bonn: ὥστε οὐδὲν ἀξιομνημόνευτον Ἑλλῆσιν ἱστορεῖται πρὸ Ὠγύγου, πλὴν Φορωνέως τοῦ συγχρονίσαντος αὐτῷ καὶ Ἰνάχου τοῦ Φορωνέως πατρός, ὃς πρῶτος Ἄργους ἐβασίλευσεν, ὡς Ἀκουσίλαος ἱστορεῖ.
- 1a,2,F 24 PAUSAN. II 16, 3: Περσεὺς δὲ ὡς ἀνέστρεψεν ἐς Ἄργος ... Μεγαπένθην τὸν Προΐτου πείθει οἱ τὴν ἀρχὴν ἀντιδοῦναι, παραλαβὼν δὲ αὐτὸς τὴν ἐκείνου Μυκῆνας κτίζει. τοῦ ξίφους γὰρ ἐνταῦθα ἐξέπεσεν ὁ μύκης αὐτῷ ... (4) Ὅμηρος δὲ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (β 120) γυναικὸς Μυκῆνης ἐν ἔπει τῷδε ἐμνήσθη· 'Τυρώ τ' Ἀλκμήνῃ τε εὐστέφανός τε Μυκῆνῃ'. ταύτην εἶναι θυγατέρα Ἰνάχου, γυναῖκα δὲ Ἀρέστορος τὰ ἔπη λέγει, ἃ δὴ Ἕλληνες καλοῦσιν Ἡοίας μεγάλας (F 146)· ἀπὸ ταύτης οὖν γεγονέναι καὶ τὸ ὄνομα τῇ πόλει φασί. ὃν δὲ προσποιοῦσιν Ἀκουσι <λάωι> λόγον, Μυκηνέα υἱὸν εἶναι Σπάρτωνα, Σπάρτωνα δὲ Φορωνέως, οὐκ ἂν ἔγωγε ἀποδεξαίμην, διότι μηδὲ αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι. Λακεδαιμονίοις γὰρ Σπάρτης μὲν γυναικὸς εἰκὼν ἐστὶν ἐν Ἀμύκλαις, Σπάρτωνα δὲ Φορωνέως παῖδα θαυμάζοιεν ἂν καὶ ἀρχὴν ἀκούσαντες.
- 1a,2,F 25a [APOLLODOR.] Bibl. II 2 (TZETZ. Lyk. 177): Νιόβης (sc. τῆς Φορωνέως) δὲ καὶ Διός—ἥ πρώτη γυναικὶ Ζεὺς θνητῇ ἐμίγη—παῖς Ἄργος ἐγένετο· ὡς δὲ Ἀκουσίλαός φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελοπόννησον οἰκοῦντας Πελασγούς. Ἡσίοδος (F 43) δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν εἶναι.
- 1a,2,F 25b —III 96: Πελασγόν, ὃν Ἀκουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης ... Ἡσίοδος δὲ αὐτόχθονα.
- 1a,2,F 26 —II 5: Ἄργου δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰάσος, οὗ φασιν ἰὼ γενέσθαι. Κάστωρ δὲ ὁ συγγράψας τὰ Χρονικά (II) καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν Ἰνάχου τὴν ἰὼ λέγουσιν. Ἡσίοδος (F 187) δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρήνος αὐτὴν φασιν εἶναι. ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἔφθειρε. φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν, ἀπωμόσατο δὲ ταύτῃ μὴ συνελθεῖν· διὸ φησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινομένους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος.
- 1a,2,F 27 —II 6: Ἥρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς τὴν βοῦν φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἄργον τὸν πανόπτην, ὃν Φερεκύδης (3 F 67) μὲν Ἀρέστορος λέγει· Ἀσκληπιάδης (12 F 16) δὲ Ἰνάχου· Κέρκωψ (Hesiod. F 188) δὲ Ἄργου καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς. Ἀκουσίλαος δὲ γηγενῇ αὐτὸν λέγει. οὗτος ἐκ τῆς ἐλαίας ἐδέσμευεν αὐτὴν ἥτις ἐν τῷ Μυκηναίων ὑπῆρχεν ἄλσει.
- 1a,2,F 28 —II 26: καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἄργους βασιλεύει, Προΐτος δὲ Τίρυνθος. καὶ γίνεται Ἀκρισίῳ μὲν ... Δανάῃ, Προΐτῳ δὲ ἐκ Σθενεβοίας Λυσίπη καὶ Ἰφινόῃ καὶ Ἰφιάνασσα. αὗται δὲ ὡς

ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος (F 27) φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, διότι τὸ τῆς Ἥρας ξόانون ἐξηυτέλισαν.

- 1a,2,F 29 [APOLLODOR.] Bibl. II 94: ἔβδομον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν κρῆτα ἀγαγεῖν ταῦρον. τοῦτον Ἀκουσίλαος μὲν εἶναί φησι τὸν διαπορθμεύσαντα Εὐρώπην Διί· τινὲς δὲ τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀναδοθέντα ἐκ θαλάσσης, ὅτε καταθύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανέν ἐκ τῆς θαλάσσης.
- 1a,2,F 30 SCHOL. H V HOM. OD. ξ 533: Ἐρεχθεὺς ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς ἴσχει θυγατέρα τοῦνομα Ὠρείθυιαν κάλλει διαπρεπεστάτην. κοσμήσας δὲ ταύτην ποτὲ πέμπει κανηφόρον θύσουσαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῇ Πολιάδι Ἀθηνᾷ. ταύτης δὲ ὁ Βορέας ἄνεμος ἐρασθεὶς λαθὼν τοὺς βλέποντας καὶ φυλάσσοντας τὴν κόρην ἥρπασεν. καὶ διακομίσας εἰς Θράικην ποιεῖται γυναῖκα. γίνονται δὲ αὐτῷ παῖδες ἐξ αὐτῆς Ζήτης καὶ Κάλαις, οἳ καὶ δι' ἀρετὴν μετὰ τῶν ἡμιθέων εἰς Κόλχους ἐπὶ τὸ νάκος ἔπλευσαν ἐν τῇ Ἀργοί. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσίλαω.
- 1a,2,F 31 [APOLLODOR.] Bibl. III 199: Ὠρείθυιαν δὲ παίζουσαν ἐπὶ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ ἀρπάσας Βορέας συνῆλθεν· ἡ δὲ γεννᾷ θυγατέρας μὲν Κλεοπάτρην καὶ Χιόνην, υἱοὺς δὲ Ζήτην καὶ Κάλαιν πτερωτοὺς, οἳ πλέοντες σὺν Ἰάσονι καὶ τὰς Ἀρπυίας διώκοντες ἀπέθανον. ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ Τῆνον ὑφ' Ἡρακλέους ἀπώλοντο.
- 1a,2,F 32 PHILODEM. π. εὐσεβ. 34c (Philippson Herm. LV 270): ὁ Ἀκουσίλα[ος δὲ τ]ὸν Ἡρακλέα [πυρὶ τ]ετελευτη[κέν]αι φησί.
- 1a,2,F 33 [APOLLODOR.] Bibl. III 30: Αὐτονόης δὲ καὶ Ἀρισταίου παῖς Ἀκταίων ἐγένετο, ὃς τραφεὶς παρὰ Χείρωνι κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ἔπειτα ὕστερον ἐν τῷ Κιθαιρῶνι κατεβρώθη ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν, καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὡς μὲν οὖν Ἀκουσίλαος λέγει, μηνίσαντος τοῦ Διὸς ὅτι ἐμνηστεύσατο Σεμέλῃν· ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅτι τὴν Ἄρτεμιν λουομένην εἶδε.
- 1a,2,F 34 SCHOL. H Q HOM. Od. κ 2: Δευκαλίων, ἐφ' οὗ ὁ κατακλυσμὸς γέγονε, Προμηθέως μὲν ἦν υἱός, μητρὸς δέ, ὡς <οἱ> πλεῖστοι λέγουσι, Κλυμένης· ὡς δὲ Ἡσίοδος (F 3) Προνόης· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος Ἡσιόνης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Προμηθέως.
- 1a,2,F 35 SCHOL. PINDAR. O IX 70a: κοινὰ τὰ περὶ Δευκαλίωνα καὶ Πύρραν. καὶ ὅτι τοὺς λίθους κατόπιν ῥίπτοντες ἀνθρώπους ἐποιοῦν, μαρτυρεῖ Ἀκουσίλαος.
- 1a,2,F 36 SCHOL. APOLL. RHOD. IV 57: Λάτμος ὄρος Καρίας, ἔνθα ἐστὶν ἄντρον, ἐν ᾧ διέτριβεν Ἐνδυμίων, ἔστι δὲ καὶ πόλις ἡ λεχθεῖσα Ἡράκλεια. τὸν δὲ Ἐνδυμίωνα Ἡσίοδος (F 11) μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύκης παῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφότα τὸ δῶρον ἵν αὐτῷ ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὀλέσθαι· καὶ Πείσανδρος (om Ki) καὶ Ἀκουσίλαος καὶ Φερεκύδης (3 F 121) καὶ Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Αἰτωλικῶν (F 6 Schn) καὶ Θεόπομπος ὁ ἐποποιός.
- 1a,2,F 37 ———IV 1147: περὶ δὲ τοῦ δέρου ὅτι ἦν χρυσοῦν οἱ πλεῖστοι ἱστοροῦσιν. Ἀκουσίλαος δὲ ἐν τῷ Περὶ Γενεαλογιῶν πορφυρευθῆναί φησιν ἀπὸ τῆς θαλάσσης.
- 1a,2,F 38 ———II 1122: Ἄργος δὲ παροίτατος] εἷς τῶν Φρίξου παίδων οὗτος. τούτους δὲ Ἡρόδωρός (31 F 39) φησιν ἐκ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου θυγατρὸς Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Μεγάλαις Ἠοίαις (F 152) φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου. καὶ οὗτος μὲν φησιν αὐτοὺς τέσσαρας. Ἄργον Φρόντιν Μέλανα Κυτίσωρον· Ἐπιμενίδης (68 B 12 Diels) δὲ πέμπτον προστίθησι Πρέσβωνα.
- 1a,2,F 39 SCHOL. A B HOM. II. Y 307: ἤδη γὰρ Πριάμου γενέην ἤχθηρε Κρονίων· νῦν δὲ δὴ Αἰνείαιο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει καὶ παίδων παῖδες Ἀφροδίτῃ χρησμοῦ ἐκπεσόντος ὅτι τῆς τῶν Πριαμίδων ἀρχῆς καταλυθείσης οἱ ἀπ' Ἀγχίσου Τρώων βασιλεύσουσιν, Ἀγχίση ἤδη παρηκμακὸτι συνῆλθεν. τεκοῦσα δ' Αἰνείαν καὶ βουλομένη πρόφασιν κατασκευάσαι τῆς τῶν Πριαμίδων καταλύσεως, Ἀλεξάνδρῳ πόθον Ἑλένης ἐνέβαλε, καὶ μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τῷ μὲν δοκεῖν

συνεμάχει τοῖς Τρωσὶ, ταῖς δὲ ἀληθείαις παρηγόρει τὴν ἦτταν αὐτῶν, ἵνα μὴ παντελῶς ἀπελπίσαντες ἀποδῶσι τὴν Ἑλένην. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάωι.

- 1a, 2, F 40 SCHOL. Q V HOM. OD. λ 520 ἀλλ' οἶον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῶι (sc. Νεοπτόλεμος), ἥρῳ' Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἄμφ' αὐτὸν ἐταῖροι Κήτειοι κτείνοντο γυναιῶν εἵνεκα δώρων] Εὐρύπυλος ὁ Ἀστυόχης καὶ Τηλέφου τοῦ Ἡρακλέους παῖς λαχὼν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν τῆς Μυσίας προίστατο. πυθόμενος δὲ Πρίαμος περὶ τῆς τούτου δυνάμεως ἔπεμψεν ὡς αὐτὸν ἵνα παραγένηται σύμμαχος. εἰπόντος δὲ αὐτοῦ ὡς οὐκ ἐξῆν αὐτῶι διὰ τὴν μητέρα, ἔπεμψεν ὁ Πρίαμος τῇ μητρὶ αὐτοῦ δῶρον [Ἀστυόχη] χρυσὴν ἄμπελον. ἡ δὲ λαβοῦσα τὴν ἄμπελον τὸν υἱὸν ἔπεμψεν ἐπὶ στρατείαν, ὃν Νεοπτόλεμος ὁ τοῦ Ἀχιλλέως υἱὸς ἀναιρεῖ. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάωι.
- 1a, 2, F 41 [APOLLODOR.] Bibl. III 133: Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε καὶ κατὰ τινὰς (Hesiod. F 99) Νικόστρατον· ἐκ δούλης <δὲ> [Πιερίδος] γένος Αἰτωλίδος, ἣ καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι <Πιερίδος> [Τηρηίδος], Μεγαπένθη· ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης κατὰ Εὐμήλον (F 7 Ki) Ξενόδαμον.
- 1a, 2, F 42 SCHOL. APOLL. RHOD. IV 828: Σκύλλης Αὐσονίης ... ἦν τέκε Φόρκωι νυκτιπόλος Ἑκάτη, τὴν τε κλείουσι Κράταιν] Ἀκουσίλαος Φόρκυνος καὶ Ἑκάτης τὴν Σκύλλαν λέγει· Ὅμηρος (Od. μ 124) δὲ οὐχ Ἑκάτην ἀλλὰ Κράταιν ... ἐν δὲ ταῖς Μεγάλαις Ἑοίαις (F 150) Φόρβαντος καὶ Ἑκάτης ἡ Σκύλλα. Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Σκύλλῃ (F 13) εἶδους τινὸς Λαμίας τὴν Σκύλλαν φησὶ θυγατέρα εἶναι.
- 1a, 2, F 43 SCHOL. V HOM. OD. ρ 207 κρήνην ... τυκτὴν καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται, τὴν ποιήσ' Ἴθακος καὶ Νήριτος ἡδὲ Πολύκτωρ] Πτερελάου παῖδες Ἴθακος καὶ Νήριτος ἀπὸ Διὸς ἔχοντες τὸ γένος ὠικουν τὴν Κεφαλληνίαν. ἀρέσαν δὲ αὐτοῖς τοῦτο καταλιπόντες τὰ σφέτερα ἤθη παραγίνονται εἰς τὴν Ἰθάκην. καὶ τόπον ἰδόντες εὖ πεποιημένον εἰς συνοικισμὸν διὰ τὸ τῶν παρατεθειμένων ὑψηλότερον εἶναι [καὶ] κατοικήσαντες δεῦρο τὴν Ἰθάκην ἔκτισαν. καὶ ἐκ μὲν τοῦ Ἰθάκου ἡ νῆσος ἐπωνομάσθη Ἰθάκη, τὸ δὲ παρακείμενον ὄρος ἐκ τοῦ Νηρίτου Νήριτον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάωι.
- 1a, 2, F 44 SCHOL. PINDAR. O VII 42a: ἐναντίως τῶι ποιητῇ τὰ περὶ τῆς μητρὸς Τληπολέμου ἱστορεῖ ὁ Πίνδαρος. Ὅμηρος (Il. B 658) μὲν γὰρ αὐτὴν Ἀστυόχην ἀποκαλεῖ καὶ Ἀκτορος εἶναι θυγατέρα βούλεται ἐν οἷς φησιν· ὃν τέκεν Ἀστυόχεια'. εἴοικε δὲ ὁ Πίνδαρος ἐντετυχηκέναι τῶι Ἀχαιῶι (?) ἱστοριογράφωι· ἐκεῖνος γὰρ οὕτω γενεαλογεῖ· Ὑπερόχης Εὐρύπυλος οὗ Ὅρμενος οὗ Φέρης οὗ Ἀμύντωρ οὗ Ἀστυδάμεια ἡ Τληπολέμου μήτηρ'. καὶ αὐτὸς δὲ Ἀμύντωρ εἰς Δία τὸ γένος ἀνάγει· ἔνιοι δὲ καὶ υἱὸν Ἀμύντορα τοῦ Διὸς εἶναι λέγουσιν.
- 1a, 2, F 45 SCHOL. THUKYD. I 51, 4 Ἀνδοκίδης] ὁ εἷς τῶν δέκα ῥητόρων, ὥς φησιν Ἀκουσίλαος.
- 1a, 2, F 46 JOSEPH. A J I 108: Ἡσίοδος τε (F 256) καὶ Ἑκαταῖος (1 F 35) καὶ Ἑλλάνικος (4 F 202) καὶ Ἀκουσίλαος ... ἱστοροῦσι τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἔτη χίλια.